

τέως τοιοῦτοι, ἐπεβλήθησαν ἐπὶ βάσει· σαθρῶν. Ἡ πτώσις τῆς σταφίδος θὰ συνεπιφέρει, καὶ καταστροφὴν τοῦ ἐμπορίου, θὰ περιορίσῃ τὴν κατανάλωσιν τοῦ οἴνου, ὅστις ἰδίως ἐξοδεύεται εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ θ' ἀποφέρει ἄλλα δεινά. Διὰ τοῦτο δὲ οἱ προτείναντες τὴν οἰκονομίαν, ὡς ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβαλλομένην ἀνάγκην, ἐσκέφθησαν ὀρθῶς. Ἄλλ' οἱ νῦν ἰθύντορες τὴν πλουτοκρατίαν ὑποστηρίζοντες πᾶν ἄλλο διενόηθησαν ἢ νὰ σκεφθῶσιν περὶ οἰκονομίας, καὶ περὶ θεραπείας τῶν κακῶς κειμένων. Ἡ κρίσις δὲ ἡ πολιτικὴ, καὶ ἡ οἰκονομικὴ τοῦ ἔθνους εἶνε ἐπὶ θύραις. Ἐσωτερικῶς πλέομεν εἰς πέλαιος ἀβεβαιότητος. Ἐξωτερικῶς ἀπειλούμεθα. κινδυνεύομεν. Καὶ ὅμως καίτοι ταῦτ' ὅλα εἰσι καταφανῆ εἰς πάντας, δὲν προνοοῦμεν περὶ τοῦ κινδύνου.

Ἄρκοῦν ταῦτα. Τὰ παράπονα τῶν ἐπαρχιῶν ἐν Ἀθήναις δὲν ἐξετάζονται. Μόνον ὅταν πρόκηται περὶ ἐπιβολῆς φόρων μᾶς ἐνθυμείσθε· διότι φαίνεται ἐκ τῶν προτέρων κάμνετε τὸν λ(σ)μὸν τῶν εἰσδημάτων μας, καὶ μᾶς ἐπιβάλλετε τοιοῦτους φοβούμενοι μήπως ἐγείρωμεν πλουτοῦντες κεφαλὴν. Μᾶς θέλετε ταπεινοῦς, καὶ ἔρποντας πρὸ τῶν ποδῶν σας; Θέλετε ἀείποτε νὰ δουλεύωμεν διὰ τὰς Ἀθήνας; Θέλετε ἀκόμη νὰ μᾶς ἀρπάσῃτε καὶ τὰς ἀρχαιότητας διὰ νὰ στολίσῃτε αὐτάς, καὶ μᾶς γυμνώσῃτε ὅπως μὴ οἱ ξένοι λαμβάνωσιν ἀφορμὴν νὰ ἐπισκέπτωνται καὶ ἡμᾶς; Μὴ σκέπτεσθε τοιουτοτρόπως, ἀλλὰ ἐργασθῆτε καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες σᾶς παρέχουν εὐμάρειαν καὶ ζωὴν, καὶ μὴ μοχθῆτε ἰδιοτελῶς, ἀλλὰ σεβασθῆτε τὴν ὑπομονὴν τοῦ λαοῦ, καὶ προσέχετε, ἐπιβάλλοντες αἰώνιως φόρους, μὴ ἐξεγείρητε αὐτὸν εἰς σκέψεις παραφόρους. Διότι ὁ λαὸς πιστεύει, ὅτι διὰ τῶν μέχρι τοῦδε φόρων ἐπιμελῶς βεβαιωμένων, τιμῶς καὶ μετὰ φειδοῦς διαχειριζομένων, δυναμέθα νὰ ἔχωμεν ἀνάλογον στρατὸν καὶ στόλον, ὑπαλληλίαν ἀξιοπρεπῆ, καὶ διοίκησιν ἀγαθὴν, ἐνῶ ἐξ ἄλλου καὶ διὰ τῶν ἐσχάτως ἐπιψηφισθέντων φόρων, κατανοεῖ, ὅτι οὐδεμία θε-

ραπεία θέλει ἐπέλθει, ἀλλὰ θὰ μένη ἔσπερημένος, ὡς πάντοτε, διοικήσεως πατριωτικῆς, ταπεινούμενος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐν τῷ τόπῳ γυμνούμενος ἀπόνως, καὶ ἀφρόνως ὀδηγούμενος εἰς μέλλον ἄδοξον. Ὁ πρὸς τὴν πατρίδα δὲ ξέρως ἐφυγαδεύθη, ἢ ἀπογοήτευσίς βασιλευσί, ἢ πρὸς τὴν τιμὴν ὁδὸς ἐφράγη τῇ νεολαίᾳ, ἥτις γίνεται θῦμα πολιτικῶν κερδοσκοπῶν, ἀναισθητῶν, καὶ χρηματολόγων.

Ἡλεῖος

ΛΕΒΛΕΠΙΤΖΗΣ ΧΟΡ-ΧΟΡ ΑΓΑ

Αἱ Ἀθηναὶ ἀνησυχοῦσι, συνταράσσονται διὰ νὰ ἴδουν ἐπὶ τέλους ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐτὸν τὸν πολυθρύλλητον Χ ὀ ρ - Χ ὀ ρ Ἀ γ ᾶ, ὅστις, μολονότι λε β λ ε π ι τ ζ ῆ ς, μᾶς ἔρχεται μ' ἐν λαμπρὸν ἐδῶ χαρέμιον, ὅπως μᾶς ἀποσπάσῃ πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὰς συνήθεις εἰς τὰ μελοδράματα αἰθούσας τῶν χορῶν, τῶν ψυμμιθωμένων ὠραιοτήτων, τῶν εὐφυολογιῶν, τῶν φιλοφρονήσεων, καὶ ἐπὶ τέλους τῆς πλήξεως καὶ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς γυναικωνίτας σκιερῶς καὶ μυστηριώδεις, ἀποπνεόντας μῦρα ἀνθέων καὶ σαρκῶν, ὅπισθεν σιγῶν καὶ καταλεύκων δικτυωτῶν, ὅπου ἀκούονται κρυφὰ καὶ ἠδυπαθῆ φιλήματα, καὶ διαγράφονται, ὡς σελήνη ὑπὸ ἀραιὰ νέφη, αἱ εὐμελεῖς σκιαὶ πυρροσσοῦσάν ὀδαλίσκων καὶ ἀφροπλάστων χανουμισῶν . . .

Ἄλλ' εἶναι τόσῳ ἰδιόρρυθμοι αὐτοὶ οἱ εὐλογημένοι ὀθωμανοὶ καὶ τόσῳ δύσπιστοι καὶ μυστηριώδεις προκειμένου μάλιστα περὶ ὑποθέσεων τῶν γυναικῶν των, ὥστε ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῇ θερμὴ σύστασις καὶ γνωριμία μετ' αὐτῶν διὰ νὰ κατορθώσῃ κάνεις, ὅταν μάλιστα δὲν γνωρίζει τὴν

Ἡ βαρόνη ἐχαμήλωσε τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ κύριος Λαγγάρδ ἐξηκολούθησε.

— Ὁ βαρόνος Δεσιμαίτζ δὲν ἐσεβάσθη οὔτε τὴν σύζυγον, οὔτε τὴν μητέρα· σᾶς ἐπότισε πᾶσαν πικρίαν· ἕνεκα αὐτοῦ ἐγνωρίσατε πᾶσας τὰς θλίψεις, πᾶσας τὰς ὀδύνας. Εἶσθε δυστυχῆς πολὺ, κυρία, καὶ πιστεῦσατέ με σᾶς λυποῦμαι ἐξ ὅλης καρδίας. Γνωρίζω πῶς ἀνετράφητε εὐγενῶς ἐδῶ ἐν Βωκοῦρ ὑπὸ γονέων οἵτινες σᾶς ἐλάτρευον· γνωρίζω πῶς ἀπορφανισθεῖσα ἐνυμφεύθητε τὸν βαρόνον Δεσιμαίτζ ὀλίγον πισθεῖσα ἴσως ὑπὸ τῆς θελήσεως κηδεμόνος ὅχι τόσον ὀξυδερκοῦς, διὰ νὰ μὴ εἶπω τυφλοῦ.

Ἡ νεότης σας, ἡ ὠραιότης, τὸ πνεῦμά σας καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πλεονεκτήματά σας ἦσαν διὰ τὸν σύζυγόν σας ὅ,τι τὰ παίγνια εἰς τὰς χεῖρας παιδίου ἰδιοτρόπου καὶ ἰσχυρογνώμονος. Τὴν εὐγένειαν, τὰς μικρὰς φροντίδας, τὰς κολακείας, τὴν προσποιητὴν εὐκρίνειαν ἀγάπης τῶν πρώτων ἡμερῶν διεδέχθησαν ἡ ψυχρότης, ἡ ἀδιαφορία, τὸ μῖσος, ὁ δὲ κύριος βαρόνος ἐπανῆλθεν εἰς τὰς ἀρχαίας ἐξεις του καὶ παρεδόθη ὑπὲρ ποτε εἰς τὰς αἰσχροτήτας του.

Ἐπειδὴ ἡ κατάστασίς σας κατέστη ἀφόρητος, ἐγκατελείψατε τὸν σύζυγόν σας τῇ συναίνεσιν του βεβαίως, καὶ πάντοτε νῆα καὶ ὠραία, παραιτουμένη καθ' ὀλοκληρίαν τοῦ κόσμου, κατεφύγετε εἰς Βωκοῦρ μετὰ τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο τέκνων σας, τῆς θυγατρὸς σας Ἐρριέττης!

Ἐκτοτε, πλεῖον τῶν δέκα καὶ ἐπτὰ ἐτῶν παρήλθον ἤδη,

δὲν ἐπανίδετε τὸν κ. Δεσιμαίτζ, οὔτε μίαν φορὰν μετέβητε ἐν Παρισίοις, ὅπου ἐν τούτοις ἔχετε ἀκόμη φίλους τινες, οἵτινες δὲν σᾶς ἐλησμόνησαν. Ὡς βλέπετε, κυρία βαρόνη, εἶμι κάλλιστα πληροφορημένος.

— Εἶνε ἀληθές, κύριε, οὕτω δὲ δὲν ἔχω περιπλέον τι τὸ ὅποιον νὰ σᾶς γνωστοποιήσω.

— Ἴσως, κυρία βαρόνη μετ' ὀλίγον θὰ τολμήσω νὰ θέσω πρὸ ὑμῶν λεπτόν τι ζήτημα· ἀλλὰ πρὸ τούτου, ἐὰν ἐπιθυμῆτε, θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ κ. Ραοῦλ Δεσιμαίτζ.

— Περὶ τοῦ υἱοῦ μου; Τί ἔχετε λοιπὸν νὰ μοῦ εἴπητε περὶ αὐτοῦ, κύριε;

— Τὸν βλέπετε σπανίως καὶ δὲν ἔχει πρὸς σᾶς τὸ ἀπαιτούμενον σέβας, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τρυφερότητα.

— Ἀλλὰ, κύριε, εἶπεν ἡ κυρία Δεσιμαίτζ προσπαθοῦσα νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Θέλετε νὰ τὸν ὑπερασπίσῃτε, τοῦτο εἶνε δικαίωμα σεβαστῆς μητρὸς, ἀλλ' ὅσῳ ἐπιεικῆς καὶ ἂν ἦνε γυνὴ τις διὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν τέκνων της, ὅσῳ εὐφυῆς καὶ ἂν ἦνε διὰ νὰ τὰς ἀποκρύψῃ, δὲν εἶσθε ἠπατημένη ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ραοῦλ Δεσιμαίτζ· δι' αὐτὸν ἐπίσης ὑποφέρετε. Εἶνε ἀδύνατον ἄλλως ν' ἀγνοῆτε ὅ,τι ὁ υἱός σας πράττει ἐν Παρισίοις.

(ἀκολουθεῖ)

γλώσσαν και τὰ ἔθιμά των, νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ μυστήρια τοῦ σκοτεινοῦ χαρμελίου των, εἰς τὸ οὐρί αὐτὸ τὸ προωρισμένον μόνον διὰ τρυφηλοῦς, ἀμερίμνους και φιληδόνους ὀθωμανούς.

* * *

“Ὅσοι ἐτυχέ ποτε νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν ὠραίαν Κωσταντινούπολιν, ἐὰν ὄχι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀνατολῆς, θ’ ἀπῆντησαν βεβαίως ἐκεῖ εἰς τὰ σκιερά, πολυάνθρωπα και ἀψιδωτὰ *τσαρσεῖα* (ἀγοράς), καθημένους ἐδῶ και ἐκεῖ σταυρωτεῖ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ, ἐπὶ μιᾶς πέτρας ἢ, τὸ πολὺ, ἐπὶ πεπαλαιωμένῳ *καρναβάτσου* ὅπου και τὸ ἐμπόρευμά των, ἀλλοκότους τινὰς τύπους ἀνθρώπων με ὑπέρυθρον, ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως, ἐπενδύτην ἀπολήγοντα εἰς ρυπαρὰν κυανόλευκον ζώνην, με ἀνοικτὸν και δασύμαλλον μέχρις ὀμφαλοῦ σχεδὸν στῆθος, με ἀναξυρίδα κοντὴν περὶ τὰ σκέλη και ἐν ζεῦγος χονδρῶν ὑποδημάτων ἱκανῶν νὰ περικλείωσιν ἐν μεγάλῃ εὐρωχρίᾳ και αὐτοῦς τοὺς πόδας τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Βουρδούση.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, γνωστοὶ ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ *Λεβλεπιτζῆ*, ἡλιοκαεῖς, ρυτιδωμένοι, γέροντες, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ και ἀφελεῖς, ζῶσιν ἀκόμη ἐν τῇ ἀπλοϊκότητι και τῇ δεισιδαιμονίᾳ τῶν προπατόρων των, θεωροῦντες ὡς πολυτέλειαν νὰ ἔχη τις ἄλλο ρινόμακτρον παρά τοὺς δακτύλους των ἢ τὸ θυλάκιον τοῦ ἐπενδύτου των και ἐγειρόμενοι τρεῖς τῆς ἡμέρας ὅπως γονυκλίνωσι μετὰ σεβασμοῦ ἐπὶ τῆς θέσεώς των εἰς τὴν πρώτην λέξιν τοῦ Ἱ. μ. ἁ. μ. προσκαλοῦντος διὰ τῆς ψαλλούσης φωνῆς του εἰς προσευχὴν τοὺς πιστοὺς. Ἄνθρωποι ἀμαθεῖς, ἀγροῖκοι και ἰδιόρρυθμοι, εὐρίσκονται εἰς μεγίστην ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τρυφηλοῦ και εὐρωπαϊζοντος σήμερον ὀθωμανοῦ, τοῦ πίνοντος οἶνον και συχάζοντος πλέον εἰς ῥωδικὰ καφενεῖα και θέατρα, και ἀποφεύγουσι πᾶσαν μετ’ αὐτοῦ σιγῶντισιν, ἀπαράλλακτα ὡς ὁ φίλος ποιητῆς Συνοδινὸς προκειμένου περὶ χρυσοκανθάρων, ἢ οἱ ἐκλογεῖς λαϊκοῦ δημάρχου ἀπέναντι ὑποψηφίου ὁμογενοῦς...

* * *

Φαντασθῆτε λοιπὸν σεῖς τώρα τοιοῦτον ἓνα γέροντα, ἀφιχθέντα τίς ξεῦρειπὸ ποῖαν καλύβην τοῦ Ταχταλή ἢ ποῖαν ἐρημωμένην γωνίαν τοῦ Ἀγιασλοῦ ἀνθρώπον με τὰς προλήψεις και τὰς περιορισμένας ἰδέας τοῦ τόπου του, ὄνειρευόμενον τὴν εὐτυχίαν τῆς κόρης του εἰς τὰς νευρώδεις ἀγκάλας κανενὸς συναδέλφου του, ἢ, τὸ πολὺ, περιορίζοντα αὐτὴν εἰς τὰ τέσσαρα ξύλα τῆς καλύβης κανενὸς ξυλοκόπου, φαντάσθητέ τον μαρθάνοντα αἴφνης ὅτι ἡ μικρὰ του περιστερὰ, μὴ συμμεριζομένη φαίνεται κατὰ τοῦτο τὰς πολὺ κυνικὰς σκέψεις τοῦ πατρός της, ἀπέδρασε μίαν ἐσπέραν ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ ὀρνιθῶνος και εὐρέθη εἰς τὰς ἀγκάλας ἐνὸς... νεοπλοῦτου Ἐφφένδη.

Φαντασθῆτε τὸν ἀφελῆ αὐτὸν γέροντα ὀργιζόμενον, κλαίοντα, καταρώμενον, συμβουλευόμενον τὴν γνώμην δεκάδος τινὸς ἀγροίκων και κωμικῶν συναδέλφων του, ἐξερχομένων τὴν νύκτα μετὰ χαρτίνων φανῶν και παμμεγέθων *νταουλῶν*, ἐκλαμβάνοντα διὰ θυγατέρα του τὴν καλυπτοφύρον μορφήν ἐνός... Γενιτζάρου, δερόμενον και δέροντα, παρακαλούμενον και παρακαλοῦντα φαντάσθητέ τον ἀνακαλύπτοντα τέλος και εἰσερχόμενον ἐντὸς τοῦ σκιεροῦ και μυστηριώδους χαρμελίου τῆς θυγατρὸς του εὐρισκόμενον αἴφνης ἀπέναντι τεσσάρων, ὁμοίων ὡς ὁ ἴδιος μορφῶν, *λεβλεπιτζιδῶν*, αἵτινες προβάλλουσιν ἀποτόμως ἀφ’

ἐκάστου τῶν τοίχων τοῦ θαλάμου, ἀφ’ οὗ ἤρτηται και μέγιστος καθρέπτης πλησιάζοντα ἐν ἐκπλήξει, ὡς κατοπτρίζομενος κύων, εἰς ἐκάστην αὐτῶν, ὅπως ἀποσυρθῆ μετ’ ὀλίγον πρὸς τὴν ἄλλην μετὰ μειδιαμάτων και μεγαλειτέρας ἐκπλήξεως καθήμενον ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς καθέκλας, πίπτοντα και ἀναστρέφοντα αὐτὴν ὅπως καθήσῃ ἀνετώτερον ἀνερχόμενον μετὰ τῶν ὑποδημάτων του ἐπὶ τοῦ σοφᾶ ὅπως καθήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐρεισιώτου και στηρίζῃ τὴν ράχιν ἐπὶ τοῦ τοίχου καιόμενον ἐξ ἀφαιρέσεως εἰς τὸν καφρὲν και φυσῶντα, διὰ νὰ μὴ ἐπαρκαῆ, τὸ παγωτόν και ἐπὶ τέλους φαντάσθητε δεκάδα καλλισφύρων ὀδάλισκῶν παρελαύνουσαν ἐνώπιόν του, ἃς ὄλας ποθεῖ νὰ περιπτυχθῇ, νὰ φιλήσῃ μετ’ ὀλίγον δεκάδα μαυρωπῶν εὐνούχων χαιρετώντων αὐτὸν διὰ *τεμενᾶ* και πλαγιαίουλου και μετ’ ὀλιγον, ἐν τῇ μέθῃ του ἐκείνη και τῇ ἐκστάσει, τὴν θυγατέρα του μετὰ τοῦ ἔραστοῦ γονυκλινῆ, παρακαλοῦσαν και ἐπὶ τέλους πείθουσαν αὐτὸν, και ἔχετε τότε ἐνώπιόν σας τὸν *Λεβλεπιτζῆ Χόρ-Χόρ-Αγᾶ* ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ κωμικότητι, δράσει και πλοκῇ.

* * *

Οἱ χαρακτῆρες τῶν προσώπων εἰσὶ καλῶς διαγεγραμμένοι. Κυρίως ὁ *Λεβλεπιτζῆς* διεπλάσθη ἐπιτυχέστατα. Εἰς ἀληθῆς *Λεβλεπιτζῆς* ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου, ἐν τῇ ἀφελείᾳ και ἀγνοίᾳ του, δύναται ὡς ἄλλοτε ὁ ἵππος πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Ἀπελλῆ νὰ τὸν ἐκλάβῃ ὡς πραγματικὸν συνάδελφον. Εἶνε τύπος ἀνατολικὸς πρωτοτυπότητος. Ἐάνθελήσετε ὀλίγον νὰ τὸν εὐρωπαϊσῆτε, τὸν καταστρέφετε. Εἶνε ὡς νὰ ζητῆτε ἐπὶ σκηνῆς τὴν Κυρὰ Ἀγγὺ ὑπὸ ἐνδυμα σεμνότυφον ἢ τὴν Νάνα ὀμιλοῦσαν γλώσσαν παρθένου. Ἴσως οἱ ἔρασταὶ εὐρωπαϊζουσιν ὀλίγον. Ἡ μουσικὴ ὅμως ἀποπνέει και ἐκείνη πολλαχοῦ πρωτοτυπίαν ἀνατολικήν, και περικλείει τὴν ἰδιόρρυθμον ἐκείνην ἐμπνευσιν τὴν ὅποιαν ἀπαντᾶ τις εἰς τὰ ψαλλόμενα ὑπὸ τῶν τούρκων ἄσματα, μονότονα μὲν ἴσως και βαρύνοντα τὸ οὖς τοῦ εὐρωπαϊοῦ μουσικοῦ, ἀλλὰ κηλοῦντα ἐναρμονίως τὴν ἀκοὴν τοῦ τρυφηλοῦ ἀνατολίτου. Ἐξ ἄλλου οἱ ἐφ’ ὅλου τοῦ ἔργου ἐπιπνέοντες ἦχοι μεμακρυσμένων εὐρωπαϊκῶν μελωδιῶν, συγχιρνώμενοι ἐν θελγούσῃ ποικιλίᾳ μετὰ τῆς μεθυστικῆς και τρυφηλῆς, ὡς χανούμισα, ἀσιατικῆς μουσικῆς, ἀποτελοῦσιν ἀλλόκοτον και ποικίλην ἁρμονίαν, ἣτις και διὰ τοῦτο και μόνον εἶνε εἰ τι μᾶλλον περιεργότερα.

Σμυρνοῦς

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

14 Μαΐου

Ἡ Δάφνη Δ. Βασιλείου κατήγγειλε χθὲς εἰς τὸν ὑπάστυνον τοῦ Γ’ τμήματος τὸν 14 ἐτῶν Πάνον Μαρκόπουλον, καπνοπώλην ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρώων, ἀποπειραθέντα νὰ ἀσελγήσῃ ἐπὶ τῆς θετοῦς θυγατρὸς αὐτῆς Εὐανθίας. Ὁ ὑπάστυνός οὗτος συνέλαβε τὸν καταγγελλθέντα και μετὰ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως, και τῆς ἱατρικῆς ἐκθέσεως, δι’